

Federiko Fellini 20 yanvar 1920-ci ildə İtalyanın kurort şəhərlərindən biri hesab olunan Riminidə dünyaya gəlib. Onun atası Urbano Fellini ilə anası Ida Barbiani 1918-ci ildə Romada ailə qurduqdan sonra Riminiyə köçməli olublar. Urbano kommivoyajır işləyir. 1921-ci ildə Federikunun Rikardo adlı bir qardaşı, 1929-cu ildə isə Mariya Maddalena adlı bacısı doğulur.

Fellini hələ uşaqlığında illərində iki şeyə nifrat edirdi. Bir sahərin erkən saatlarında qalxbın dini məktəbə yollanmaq, bir də fəsiżimə. Rəsm çəkmək və kinoya olan sevgisi isə ömrünün sonuna qədər davam etdi...

Məktəbə olan nifratı onu tez-tez məktəbdən qaçmağa məcbur edirdi. On yaşlı olanda o, artıq tez-tez məktəbdən yayının yolunu yaxınlıqdakı sirkdən salırdı. Zəhmetkar valideynlərinin tək arzusu oğullarını həkin və ya vəkil görmək idi. Lakin, Federikunun tək istəyi rəsm çəkmək, insanları kəndləndirmən onlara öz yuxularını, qorxularını anladaraq onların hayatlarına davat olunmamış qonaq kimi girməkdi. Sonralar özü bu arzusunu bələ dələ gotirdi: "Mən bir yalançı olaraq doğulmuşum. Yalanlarla manimlə birlikdə inanınan insanlara sahib olmalmışım."

Fellini məktəb və lisey ilərinin xatirələrini "Amacord" filminə köçürməyi bacardı. Müsahibələrinin birində uşaqlığ ilları ilə bağlı sual rejissor belə cavab verir:

"Öyaladı ailesinin yanında, fəsiżimlə birlikdə, məktəbdə, kilsədə, yəyda kiçik alman qızlarla dəniz kənarında yaşayan bir uşaqın o zamanlar nələr düşüncəyini biləmək istəyirsiniz? Ağıçı, düz, əməlli xatirələrim olmadı. Olanları da filmələrdə eks elətdirdim. Xatirələrimi tamaşاقların ixtiyarına verdikdən sonra hamisini bəynimdən silib təmizlədim. Artıq haqqıstan baş verənlərə, yurdudularını bir-birindən ayıra bilmirəm. O zamana aid olan xatirələrimin saxlandığı arxivə boşaldı. Mən qazə verin, sən yenilərinə yurdum..."

Fellininin göncük illəri fəsiżimin on dəhətli vaxtlarına tosadır etmişdi. Bir çox sahədə islamət möcürüyətində qaldı. Bir müsbət polis, daha sonra qazetçi müxbir və karikaturaçı kimi işlənilər oldu. Hələ liseyde oxuyarkən yoldaşları ilə birlikdə uşaqlar və yeniyetmələr üçün qadağan olan "Mark Avrelly" qəzetini havasla oxuyurdı. Qəzet çox qatılıklı sədə olunduğundan onu almaq üçün hər dəfə məktəbdən uzaqda yerləşən stansiyaya getməli olurdı. Bir dəfə isə keşfi hamin qazeti onlardan alaraq bütün məktəbin gözü qarşı-

sında tika-tika edib havaya tullamışdı. Lakin Fellini onda mətbuatı və yazıya həvəs yaranan bu qazeti və onun yazarlarını unuda bilmirdi. Bu sabobdan günlərin bir günü redaksiyaya gedərək redaktor Torresla tanış olur. Torres yazı makinasını onun qarşısına qoyub deyir: "Buyur, yaz. Na bacardığını görək. Bax, hətta sən yazmağın üçün başlıq da verirəm. Çıskınlayan yağış. Bir sahifa, dördə satır yaz. Nə az, nə də ki, cəox..." Fellini xatirələrində qeyd edir ki, hamin vaxtı yazı makinasını onun gözündə canavara bonzayırdı.

Qırx daşıqışa verilən yaxını yazib bitirən Fellini hamin vaxtından sonra mətbuatda həm yazar, həm də karikaturaçı kimi

da müləcə almaga yollayırlar. Orada Fellini müayinə edən alman həkim onun sağlam olduğunu və dərhal Yunanistan istiqmətdəki mühəribəyə göndəriləməsi tapşırığını verir. Lakin taleyin qəribə məqamları Fellini bu döyüsdən xilas edir. Alman həkiminin verdidiyi qərardan bir az sonra xəstəxana yerləşən şəhər bombardman olunur. O, canın güclə xilas edib oradan qaçır və üz il muddətində mühəribədə canavaya bonzayırdı.

Bir müddət sonra o, radio tamaşalarının ssenarisi yazmağa başlıdır. Bir gün isə yazdıgı ssenarilə üzrə qurulan "Ciccio va Pallina" tamaşasını radiodan dinləyərək bir səs eşidir. Bu səs onun sevib ailə

da bələliklə, 1950-ci ildə Federiko Fellini Alberto Lattuda ilə birlikdə ilk filmi "Varşetenin işçiləri"ni çəkir. Gəncərin həyatından bəhs edən və 1953-cü ildə ekrandırılan "Ana uşaqları" Venesiyə film festivalında "Gümüş Şir" mükafatına layiq görürlər.

Film həyati izah etməyin, Tanrı ilə yarışmanın müqəddəs bir formasıdır deyən rejissor filmdəki osas rollardan birinə Vittorio de Sikanın çəkilməsini çox istəyir. Bu sabobdan da onuna görəşə gedir. Həycanlı şəhər rolü izah etdikdən sonra de Sika ifa edəcəyi obrazın homoseksual istəkləri olduğunu sezir. Fellinidən xəbərlə alanda o, seziklərinin doğru olduğunu bilir.

Federiko Fellini: İcazə verin, sizə yeni xatirələr uydurum...

fəaliyyətə başlayır.

1938-ci ildə universiteti daxil olur. Yازiları və çəkdiyi karikaturalar "420" yumor jurnalında və "Avventuros" jurnalında dərc olunur. İkinci Dünya mühəribəsi başlanan zaman hamı kimi Fellini və hərbçi çağın barədə sanat galır. Lakin o, bəs verən qırğınlarda, hələk olan gənəhəsəz insanların, körpoların ölümündə iştirak etmək istəmər. Həm dini məktəbdə, həm də liseyde onlara Mussolini diktatürü altında mühəribənin şərafı bər hadisə olduğunu aşlaşmışdır. Lakin buna baxmayaq, Fellini hər vəchə mühəribədən yayınmağ çəlighi. Müxtəlif xəstəliklərə buna nail olur. Ən sonda isə onu yoxlamağa gələn həkimlər onu ütgünlük ruhi xəstəxan-

quracağı qadına Cülyetta Mazinaya aid id... 1943-cü ildə aktrisa ilə rejissor ailə həyatı qururlar.

Dolansıq qaydasına salmaq üçün Federiko bir neçə dostu ilə birlikdə "Funny Face shop" adlı mağaza açırlar. Gündən büründə "Roma açıq şəhərdə" filmının ssenarisi üzərində işə başlayan gənc rejissor Roberto Rossellini hamin məğazadə peyda olur. Federiko ilə Robertsonun işi birləşdi. Liseyde onlara Mussolini diktatürü altında mühəribənin şərafı bər hadisə olduğunu aşlaşmışdır. Lakin buna baxmayaq, Fellini hər vəchə mühəribədən yayınmağ çəlighi. Müxtəlif xəstəliklərə buna nail olur. Ən sonda isə onu yoxlamağa gələn həkimlər onu ütgünlük ruhi xəstəxan-

virə Vittorionun qəti şəkildə etiraz edəcəyini gözləyir. De Sika bir az fikirşədikdən sonra deyir: "Filmin mövzusu insanlıq baxımından ağırlıq daşıyacaq, razıyma. Vəkilimlə görüşə bilərsiniz..."

Lakin sonradan məlumat olmayan ssabobdan Vittorio de Sika hamin filmə çəkilmir. Rejissorun növbəti uğurlu ekran işi olan "Yol" filmi 1954-cü ildə ekrana çıxır. Növbəti il isə "Kabiriyanın gecələri" çəkilir. Böyük məhəbbət arzusundan olan fahişə qadının kədərləi həyat hekayəsində bəhs edən film 1958-ci ildə "Oskar" mükafatına layiq görülür. Aktrisa Cülyetta Mazina isə Kaanda ən yaxşı aktrisa kimi mükafat qazanır.

Katolik kilsə rəhbərləri bu filmə qarşı protesto edirlər. Fellininin keşif dostu ona Genuyaya gedib müşhur, baş kardinaliğa namizəd olan kardinalinə görəsməyi məsləhət görür. Və ondan xahiş edir ki, "Kabiriyanın gecələri" filmindən xərçənəxər. Kardinal rəziləşir. Filmin izləndəcisi otagi Fellini avvolcədən qaydaya salır. Ora iri naxışları olan, taxti xatırələrində kreslo yerləşdirib ətrafına qırımızı üzvlüklü kanarları tərəfə yastıqlar qoyur. Kardinal şəxsi avtomobilində öz köməkçisi ilə galib filmə baxır. Film sənət qatıldıqdan sonra kardinal deyir: Yazu Kabiriya. Onun üçün no isə etməliyik." Bələliklə, kardinalin bir telefon zəngi ilə filmə surəzdan və dini qurumlarla protestosundan sıyrıla bilir.

Rejissor 1960-ci ildə yaradıcılığının zirvəsi hesab olunan "Şirin həyat" filmini ekranlaşdırır. Filmdə orta tabaqaya məxsus bir ailədən çıxıb Romaya gələn və anidən özünü qalamur, intellektual insanların içərisində tapan insanın hayatından bəhs olunur. Müxbət kimi fəaliyyət göstərən Marçello həmin insanlarla birlikdə gündəlik həyatın parlıltı içərisində getidəcək tanhılğa yuvuları. Tanqidçilər bu filmi İtaliya comiyosutunun fəlsəfi prিষası adlandırırlar. Lakin Fellini bu fikirə razılışdır: "Həyat şəhri anlırdan ibarətdir. Həmin anı şirin şorab kimi iştək lazımdır".

Filmdə baş rolları Marçello Mastroianni və Anita Ekberq ifa edib. Deyilənə görə Marçello filmin ssenarisinə Fellinidən xəbərlə alanda. Fellini ona sahifələri boş olaraq dəftər verir. Dəftərin cami bir sahifəsində dənizdə qılapqaldır. Üzən bir kişi və onun ətrafında olan bir neçə qadın karikatürəsənliklər. Bu əlavətləndən sonra

"Həyat sehrlə anlırdan ibarətdir.
Həmin anı şirin şorab kimi
içmək lazımdır"

Mastroyanni bir də heç vaxt rejissordan ssenari tələb etməyib.

Anita Ekberqlə tanışığını isə rejissor öz xatirələrində belə qeyd edir: "Aradan otuz il keçəsə də, "Şirin həyat" filmi haqda söz düşəndə ilk ağlıma gələn isim Anita Ekberq olur. Onun şəklini ilk dəfə Amerika jurnallarının birinin üz qabığında görmüşdüm. Güclü, sehrləyici dişi pələng təki pilləkənin sürəhisində ata minmiş kimi əyləşmişdi." O zaman öz-özümə dedim "aman Allah, nə olur-olsun bizi qarşılaşdırma". Lakin filmi çəkməyə başlayanda ilk ağlıma gələn qadın o, oldu. Onu dəvət etdim gəldi. Anitanın hər tərəfi işq saçırı. Hətta mən onu fosforlu qadın adlandırmışdım."

Fellini yaradıcılığının ən önemli filmlərindən biri hesab olunan "Səkkiz yarım" filmi 1963-cü ildə lenta alınır. Bu filmi bir qayda olaraq rejissorun özünəməxsus tövbəsi adlandırılar. Fellini filmlərinin sayına görə (bunə kimi o, altı tammetrajlı, iki qısa metrajlı və bir müstərək film çəkmişdi) bu ekran işini "Səkkiz yarım" adlandırmışdı. Filmin qəhrəmanı rejissordu. O, yeni film çəkməyə hazırlaşır. Film üçün lazım olan hər şey hazır olsa da, Qvido yaradıcılıq böhranı keçirir. Prodüsser ondan çəkilişə başlamağı tələb etsə də, o, heç cür başlaya bilmir. Həkimlər ona kurort şəhərinə gedib dincəlməyi məsləhət görürülər. Lakin, burada da insanlar və uşaqlıq xatirələri ona dinclik vermir. Fellini bu avtobiografik filmə öz daxili dünyasını gətirir. Rejissor şur axını fəndindən istifadə edib.

"Səkkiz yarım" filminin prodüseri Angelo Ritsoli filmi çəkmək üçün Felliniyə müraciət edəndən üç ay sonra rejissor bundan imtina edib. Hətta bu səbəbdən münasibətlərinin korlana biləcəyini də ehtiyatla vurğulayıb. Lakin artıq müqavilə bağlanmış müddətdən xeyli vaxt keçib. Aktyorların bir qismi seçilib, dekorasiyalar qurulub. Fellini çarəsiz halda filmi digər ssenaristləri ilə birgə ssenarini yazmağa başlayır. Filmin hərəm bölməsinə gəlib çatanda o, yazmağa ara verib aktyorlarla görüşməyi qərara alır. Mastroyanni, Sandro Milo və Anuk Eme ilə görüşür. Filmi çəkəcəyi sanatoriyadakı dekorları diqqətlə nəzərdən keçirir. Lakin geri qayıdan dan sonra ssenariyə davam edə bilmir. Ssenari ilə bağlı qurduğu bütün süjetləri unudur. Və elə o zaman onun ağlına dahiyana fikir gəlir. Ssenarini yazmağa başladığı gündən film çəkilişinin sonuna qədər başına gələn əhvalatları, xatirələrini həmin filmdə canlandırmaq.

Filmi xüsusən, İsa Məsihin heykəlinin vertolyotla daşınması, striptiz səhnələrinə görə mənfi qarşılayan Vatikan ona yasaq qoymağı tələb etdi. Bir neçə ay müddətində "Şirin həyat" İtaliyada qadağan olundu.

Hətta premyera zamanı tamaşaçılardan biri Fellininin üzünə tüpürür, baş rölin ifaçısı Marçello Mastroyannini isə "əxlaqsız" adlandırırlar. Sonralar Kannda "Qızıl palma budağı" alan filmdən yasaq götürüldü, o, kinoda böyük epoxanın simvoluna çevrildi və çox rejissorun yaradıcılığına təsir elədi.

1973-cü ildə uşaqlıq və məktəb illərindən bəhs edən "Amarkord" filmindən sonra rejissor daha yeddi film ekranlaşdırır.

Ömrünün son illəri rejissordan müsahibə alan müxbirin Sonrakı filminiz üçün danışacağınız nələrsə var? Sualına dahi rejissor belə cavab verir: Yaddaş uçub gedir. İnsanların adlarını, hətta bəzən sözləri xatırlamaq üçün xeyli əziyyət çəkirəm. Əvvəllər yaşlılığım zaman məni sədaqətlə gözləyən kitabları oxuyacağımı, heç vaxt görmədiyim muzeyləri gəzəcəyimi fikirləşirdim. İndi isə bu qədər ölü məzardan, çöküntü və yinxintiların yaratdığı ağrılardan sonra geriyə nələr qalıb bilmirəm. Hər filmimdən sonra xüsusiə qadınlardan ibarət olan tamaşaçılar xərif inciklik və ümidi məndən soruşturular: bəs niyə gözəl məhəbbət filmi çəkmirsınız? Hə, bax, həmin tamaşaçıları məmənun etmək istəyərdim.

1993-cü ildə rejissor kino sənətin qazandırdığı töhfələrə görə "Oskar" mükafatına layiq görülür. Həmin il oktyabr ayının 30-da o, Mazina ilə birgə qızıl toylarını qeyd edəcəkdi. Lakin oktyabrın 15-i rejissor insult keçirir. Xəstəxanaya yerləşdirilsə də Fellini oktyabrın 31-də dünyasını dəyişir. Ondan bir il sonra isə arvadı Cülyetta Mazini həyata gözlərini əbədi yumur.

Həzırladı:

Samirə ƏŞRƏF

